

Dilatační kardiomyopatie (DCM) Irských vlkodavů

Onemocnění srdce je jednou z hlavních příčin úhynu u irských vlkodavů. Dilatační kardiomyopatie představuje degenerativní onemocnění, při kterém dochází k rozšíření srdečních dutin a zeslabení srdečních stěn. Postupné ochabnutí srdeční svaloviny, způsobuje nedostatečnou cirkulaci krve. Srdeční selhání, způsobené tímto onemocněním, se klinicky projevuje slabostí, snadnou unavitelností, kašlem, dušností a celkovými otoky. Klinické příznaky se však objevují nepravidelně, nezdědka dochází i k náhlému úhynu. Onemocnění postihuje zejména velká a obří plemena ve středním a vyšším věku. Dle některých statistik je průměrný věk irských vlkodavů postižených dilatační kardiomyopatií 4 roky. Jednoznačné příčiny onemocnění nejsou známy. U irských vlkodavů a některých dalších plemen se na vzniku onemocnění významně podílí dědičné predispozice. Předmětem současného výzkumu je identifikace mutovaných genů zodpovědných za DCM. Zatím je však hudbou budoucnosti selekce pomocí DNA analýzy, kdy budou pozitivní jedinci před zařazením do chovu zavčas odhaleni.

Jelikož se klinické příznaky onemocnění objevují relativně pozdě, když už je poškození v pokročilém stádiu, je pro včasné odhalení onemocnění rozhodující pravidelné každoroční kardiologické vyšetření. Základem kardiologických vyšetření je zhodnocení síly a práce srdeční svaloviny pomocí echokardiografie. V některých případech však předchází morfologickým změnám srdeční svaloviny změny rytmu /např. fibrilace síní/, proto je v rámci preventivních kardiologických vyšetření žádoucí i elektrokardiografické vyšetření. Zásadním předpokladem úspěšnosti preventivních kontrol je standardizovat metodiku vyšetření a posuzování naměřených hodnot, tak aby se zamezilo stanovení odlišných výsledků na různých veterinárních pracovištích. V případě zájmu chovatelských klubů je zde možnost spolupráce s Kardiologickou sekcí ČAVLMZ, která na vyžádání vypracovává přesné podmínky kardiologických kontrol a určuje autorizované veterinární lékaře, kteří budou vyšetření provádět. Nedílnou podmínkou úspěšnosti celého programu preventivních kardiologických vyšetření je, aby tato vyšetření byla plně akceptována a uznávána ze strany chovatelů.

Vzhledem k vysoké prevalenci DCM v chovu irských vlkodavů /až 30%/ je nezbytné vyřazovat postižené jedince z chovu. Úskalím této selekce je, že k odhalení onemocnění dochází zpravidla až ve vyšším věku. Otázkou pak zůstává jak se zachovat k potomkům, kteří již byli zařazeni do chovu, u jejichž rodičů či prarodičů se onemocnění objevilo. Na počátku zavádění programu preventivních kardiologických kontrol je nejspíšejší formou provádět vyšetření na základě dobrovolnosti. Chovatelé by si sami rozhodovali zda chtějí či nikoli vyšetření podstoupit a jeho výsledek zveřejnit. Na dostupných médiích /klubový časopis, internet atd./ by byl v případě souhlasu majitele uveden nález, který by měl být průběžně aktualizován /např.: 1 x ročně/. Jedinci evidovaní v tomto seznamu, u kterých se buď nález vůbec neobjeví, anebo bude zachycen v co možná nejvyšším věku, by samozřejmě měli být chovatelsky cennějšími, než ti, kteří v seznamu uvedeni nebudou.

Prosazení ozdravných programů se neobejde bez neustálé a důsledné osvěty, neboť nedostatečně informovaný chovatel nebo majitel se do programu s největší pravděpodobností sám dobrovolně nezapojí. Základním smyslem tohoto programu je snížení výskytu srdeční vady. Vždyť snahou nás všech je prodloužit a zkvalitnit život našich pacientů.

MVDr. Radek Hořejš